

Simpel leesplezier in bundeltje van Antje Hofmeester

■ WINSCHOTEN – „Geniet van het heden, het licht van de zon, de levensbron”. Enkele regels uit de inhoud van 'Kemille': het derde bundeltje (na 'Dopheide 1' en 'Dopheide 2'), waarin Antje Hofmeester (77) haar gedachten in prozavorm, in rijm en ritme onder het pseudoniem Erica heeft verwoord. Ze hield het boekje ten doop, nadat zij enkele tientallen generatiegenoten daartoe op de koffie had genood in 'De Medeklinker'.

Door Johan Poppen

Het citaat in de aanhef is tekenend voor haar houding tegenover het leven. In haar werkzame periode was het al

▲ De schrijfster hanteerde ook de tekenpen en kleurde de voorkant eigenhandig in met een verfpen-seel

goed besteed: in de verzorgende sfeer. Ook nu Erica van haar

flat aan de Heemskerkstraat de stap naar het bejaardencentrum De Schutse heeft moeten zetten, richt zij zich op de medemens. „Geniet van en lach om kleine dingen” is namelijk haar credo. 'Kemille' (*n wit bloumke mit n golden haart*) wil daartoe opwekken door het bieden van leesplezier.

„t Is morn simpel boukje” zei ze, bij het overhandigen van een eerste exemplaar aan Klaas Haan uit Heiligerlee, amateur-historicus en samensteller van fotoboeken. Zij koos hem daarvoor uit, omdat ze veel respect heeft voor zijn intensieve lokale navorsingen naar namen en feiten. Dit onderzoek strekte zich recentelijk uit tot Westerlee, waarmee beiden zich eveneens verbon-

den voelen.

Penseel en tekenpen

'Dopheide 1 en 2' vertoonden al eigenhandige staaltjes: tekeningen en muzieknoden. Bij de totstandkoming van 'Kemille' maakte Erica zich evenmin simpel van het werk af. De druk (oplage: 300) geschiedde nu wel professioneel (bij Actief in Scheemda), maar de schrijfster nam zelf het met een verfpen-seel inkleuren van de tekening-voorop ter hand. Ieder boekje is daardoor enig in zijn soort geworden. Op menige bladzijde hanteerde Erica ook nog eens de tekenpen.

Inhoudelijk biedt 'Kemille' een inderdaad simpele verscheidenheid (zowel in het Gronings als in het Neder-

lands) aan rijmpjes, een woordspeling, een limerick, een bon mot, serieuze gedichtjes en anecdotische verhalen; soms met lichte humor, een zweem van (religieuze) berusting of eind-goed-al-goed door de kerstster van Bethlehem beschenen:

*Van welke kaante
wie de wereld ook bekijken,
van t noorden, zuden,
westen of oosten,
is aaltied n nacht- of
dugkaante aan en dat
mouten wie ons getroosten.*

Alleen is het jammer, dat er in de keurig gedrukte tekst zoveel taal-, (Groningse) spel- en zetfouten staan. Verleden en tegenwoordige tijd wisselen elkaar zonder reden af. Veel zinnen lopen zonder interpunctie

zomaar in elkaar over. In kopij van individualisten, die verzuimen deze door een ander zet-klaar te laten maken of de drukproef te laten corrigeren, zijn dergelijke slordigheden vaker te bespeuren.

Ze vielen in 'De Medeklinker' niet zozeer op bij het voordragen door de schrijfster. Voor aandachtige lezers zijn ze echter wel terdege storend. Ter leeringhe: voor anderen, die van zins zouden zijn ook in eigen beheer zo'n bundeltje te maken en voor Erica zelf. Want mevrouw Hofmeester wil in De Schutse creatief blijven: *...elk dut zien best, zo goud as t ken, veuraal de schrievers mit de pen.*

WC 22-9-89